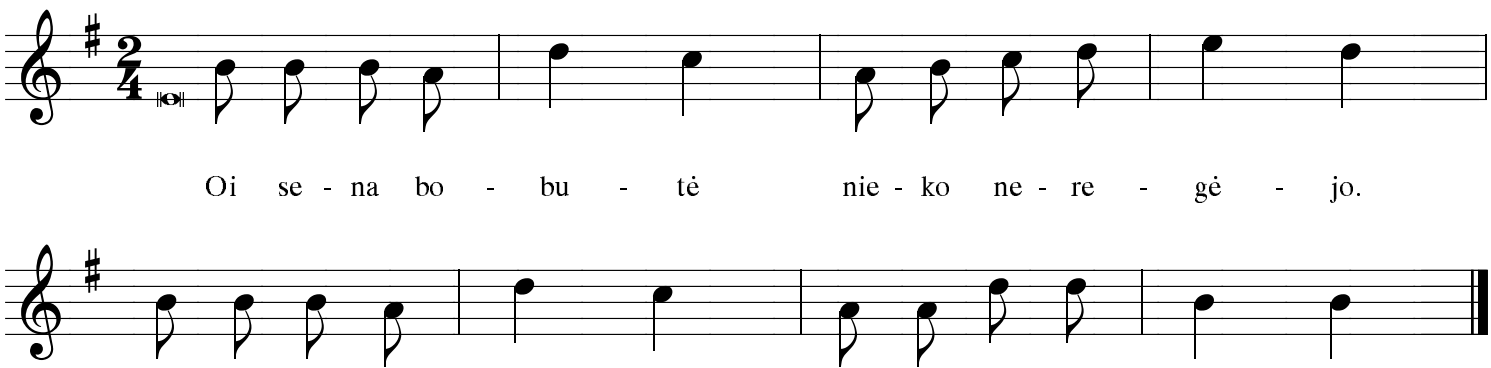

SENA BOBUTĖ (žaidimas)

Oi se - na bo - bu - tė nie - ko ne - re - gė - jo.

Pa - tam - siais vaikš - čio - jo, nie - ko ne - ži - no - jo.

Oi sena bobutė
Nieko neregėjo.
Patamsiais vaikščiojo,
Nieko nežinojo.

LLKC ChFR b 94-40/2, pat. Vl. Macinis, 40 m., gyv. Kretingos r., Šašaičių k., užr. E. Morkūnienė 1957 m.

Žaidimo aprašas: Žaisdavo pasilinksminimuose, žaidėjų skaičius neribotas. Tempas lėtas.

Visi žaidėjai sustoja bendru ratu ir susikabina paprastai. Vienas žaidėjas stovi rato viduryje užrištomis akimis ir abiejose rankose turi po medinį šaukštą. Dainuodami žaidėjai suka ratą į dešinę ir į kairę arba į vieną kurią nors pusę. Žaidėjas užrištomis akimis vaikšto viduryje ir, baigiantis dainai, sustoja prie bet kurio žaidėjo. Ratas nustoja sukęsis, ir visi tyliai stovi. Tada viduryje esantis žaidėjas abiem šaukštais atsargiai glosto veidą to, prie kurio sustojo, ir turi jį atpažinti. Jei neatspėja, tai lieka viduryje, o jei atspėja, tai jiedu pasikeičia vaidmenimis.

Toliau žaidimas-ratelis kartojamas nuo pradžių.